

# 90 jaar maar nog zeer vitaal

*Ad Vermaas*

In de eerste week van september vierde de VBBN subvereniging Ruinen zijn 90-jarig bestaan. Met demonstraties, rondleidingen, kindermiddagen en een expositie.

Het brandpunt van alle activiteiten was het - nabij Ruinen gelegen - bezoekerscentrum 'Dwingelderveld'. Een fraai vormgegeven natuureducatiecentrum. Dat centrum had toevallig ook een jubileum te vieren: 10 jaar geleden was het gestart. Het motto was dan ook: samen 100 jaar.

Maar tegelijk stond dit gezamenlijke jubileum symbool voor een aantal gelijksoortige uitgangspunten, waarin het natuurgebeuren centraal staat. De samenwerking uit zich ook heel praktisch. Zo heeft het bezoekerscentrum een bijenstal die bevolkt wordt door volken van Ruinense imkers. Voor bezoekers is een demonstratiekast toegankelijk en ze kunnen van achter glas de activiteiten bij de rij kasten bekijken en van tijd tot tijd is er een demonstratie.

Tijdens de jubileumweek was er volop aandacht voor educatie. Meerdere schoolklassen van basisscholen hadden zich aangemeld en er was een 'open' kindermiddag. Bij die laatste activiteit was ik zelf te gast. En daarbij viel me een enorm enthousiasme op. Niet alleen van de rondleider, maar vooral ook van de kinderen. De interesse bereikte een climax toen de koningin moest worden opgezocht in het observatiekastje en toen ze zagen hoe het eitjes leggen in z'n werk ging. Bovendien bleek er ook al heel wat kennis aanwezig te zijn. Kinderen van 7 die feilloos het verschil tussen nectar en honing wisten te vertellen en die een zweefvlieg van een honingbij konden onderscheiden. Een nieuwe generatie is in aantocht! Dat er ook onder volwassenen veel interesse is voor de leefwereld van de bij, was in het afgelopen voorjaar al gebleken bij de introductie cursus. Zo'n 10-tal belangstellenden deden daaraan mee.

## 90 jaar geleden

In 1911 werd de subvereniging opgericht. De ca. 45 leden van toen hielden hun ca. 500 volken voornamelijk in korven. Korven in allerlei vormen en groottes en van diverse materialen die de natuur bood.

Het boekweit en de heide waren de hoofddrachten. Maar in mei reisde men ook wel naar het koolzaad. Vanuit het Drentse land met paard en wagen naar het noorden van Groningen. Een reis die meerdere dagen in beslag nam. Voor de uiteindelijke honing oogst was er een honingpers van de vereniging voor gezamenlijk gebruik. Heel andere tijden!

Nu, 90 jaar later, heeft de vereniging ongeveer hetzelfde ledenaantal als bij de oprichting (45). Het zijn imkers uit de directe omgeving, maar ook van veel verder weg. De veelheid aan activiteiten die Ruinen ontplooit zal daarbij een attractieve factor zijn.

## Activiteiten

Onder de leiding van een enthousiast bestuur zijn er ieder jaar meerdere avonden met een spreker, elk jaar is er in maart de imkersboeltdag, tevens een ontmoetingspunt waar imkers van heinde en ver op af komen. En verder zijn er het gezamenlijk reizen en de al genoemde introductie cursus.

Het reizen gaat naar de wilg (Weerribben) en het Groningse koolzaad. Voor de heide behoeven de imkers niet ver weg. De Kralose en Dwingelose heide zijn vlakbij. En voorts staat er in het afwisselende Drentse landschap een groot deel van het jaar wel iets te bloeien. Paardebloem, meidoorn, vuilboom, braam, witte klaver en het wilgenroosje zijn enkele voorbeelden. Soms kan contact met akkerbouwers ook ineens een extra dracht opleveren. Afgelopen zomer was er rond een groot graanperceel nabij Ruinen een brede rand ingezaaid met phacelia en boekweit. Een imker die daar vlakbij zat had in 14 dagen zijn honingkamers vol. Gezien het enthousiasme waarmee het 90-jarig jubileum is gevierd, kan het niet anders of de 100 wordt gehaald.



Rondleider Jan Tissing illustreert met een rietje hoe bijen nectar opzuigen.



Het fraai vormgegeven bezoekerscentrum, met grasdak.



Van achter glas is de demonstratie goed te volgen.